

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

1/2 . . . 10 „

1/3 . . . 5 „

Posamne številke stanejo 10 vin.

V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

SOČA

„Vae za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 53. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo
nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati
loco Gorica.

Oglas in poslanice se računijo
po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat
6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12
vin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

„Narodna delavska organizacija“ Gorici“

sklepije

v nedeljo, 30. t. m. ob 9. uri in pol dop.

JAVEN SHOD

v dvorani „TRGOVSKEGA DOMA“.

DNEVNI RED:

Naraščajoča draginja!

Tovariši delavci, javni in privatni uslužbenci, sploh vse ljudstvo, ki občuti čim dalje tem hujše vedno naraščajočo draginjo, pridite vsi, da odločno dvignemo svoj glas proti tem neznosnim razmeram.

Vsekakor za naše skupne življenske koristi!

Odbor N. D. O. v Gorici.

S. L. S. in draginja.

Klerikalna stranka je dokazala v seji kranjskega deželne zbornice 19. t. m., kako po krivem nosi ime „Slovenska ljudska stranka“. Ljudska stranka naj bo ta, ki se noče izreči proti draginji, ko tere draginja ubogo ljudstvo v taki meri, da zveni iz njega le en močan glas, da se mora kaj storiti proti neznosni draginji. Ljudska stranka naj bo ta, ki se drzne s činično nesramnostjo postaviti predlog, naj preide zbornica na dnevni red preko predloga za uvoz kladne živine iz Srbije in južnoameriškega mesa. Ta ljudska stranka je res dosegla prehod na dnevni red preko omenjenega predloga, katerega je bil stavljal napredni poslanec dr. Novak.

Vso državo pretresa draginja. Le o draginji se piše in govori. O draginji nočejo vedeti ničesar samo nekateri severni bogataši, kateri se redijo pri tej splošni draginji. Le ti hujskajo tudi malega kmeta, da naj stopi na njih stran, češ, da ak-

cija zoper draginjo pomeni akcijo zoper kmeta. Tisti brezsrčni velikaši sleparijo kmeta s tako agitacijo, da ne bi stali sami tu, da bi se jih ne videlo tako osamljene oderuhe in izsesavalec siromašnega ljudstva. Tem ljudskim sleparjem in izsesavalcem so se pridružili slovenski klerikalci. Dunajski krščanski socialisti, na katere se drugače tako radi sklicujejo slovenski klerikalci in si jih stavijo za vzor, so se odkrito izrekli za uvoz živine iz drugih držav, ker vidijo le v tem odpuščanju neznosni draginji, ker priznavajo, da od obstoječih draginskih razmer imajo dobiček le nekateri veliki magnatje-poslastniki, ker je pač jasno, da avstrijski kmet nima toliko živine, da bi mogel zadostiti zahtevam živinskega trga ter bi prišlo v mesnice toliko domačega mesa, da bi zadoščalo za vsakdanje potrebe. Krščanski socialisti stojijo torej z raznimi drugimi strankami vred na stališču, da treba odpreti meje, da le po tej poti se more ustaviti draginja, in pri vsem tem ne bo trpel avstrijski živinorejec nobene škode. Ali slovenski klerikalci, ta slavna „Slovenska ljudska stranka“, ti osre-

čevalci ljudstva so se postavili proti ljudstvu ter se izrekli v kranjskem deželnem zboru za draginjo!

Prav so imeli v Štiriji, da so bili nagnali kanonika Žitnika, da ni mogel govoriti, kajti prav ta velik ljudski prijatelj je govoril v kranjskem deželnem zboru, da se ne sme odpreti srbska meja ter se izrekel proti uvozu argentinskega mesa pa tudi ne gre, da bi se zaprle meje za izvoz avstrijske živine. Torej po mnenju govornika klerikalne stranke naj ostane vse tako, kakor je, draginja naj uniči in mori ljudstvo; draginja naj raste, nič se ne sme zgoditi proti draginji. Rekel je tudi, da se ne sme znižati carina; ako bi se znižali tarifi, bi se s tem znižali dohodki države itd. Hohenblum mora imeti svoje nebeško veselje nad Žitnikom.

Slovenski napredni poslanci so se krepko potegnili za ljudstvo in govorili zoper draginjo mesa tako, da so bili klerikalci v velikih stiskah, ali obveljal je seveda predlog klerikalne večine, da se je prešlo preko tako važnega predloga na dnevni red. Torej v kranjski deželi je doma tak blagor, da tam ne čutijo potrebe, izreči se proti draginji! Izpostavili so se klerikalci kot zagovorniki draginje na sramotni oder; ljudstvo naj si jih le dobro ogleda! Oni sicer trdijo, da so se potegnili za kmeta, da so govorili kmetu v korist, ali v resnici so kmetu le škodovali. Mestni proletarec, delavec, uradnik, obrtnik, trgovec čuti pri nas draginjo tako, kakor jo čuti kmet. Če bi naš kmet imel toliko živine, da bi zadoščala za obstoječe potrebe, no, potem bi bilo stališče klerikalcev umljivo, ali ker nima toliko živine ne naš ne drugi kmet v Avstriji, potem pač ne ostane drugo nego klic po odprtju mej! Če bi bilo zadosti živine, no, potem bi najbrže ne bilo draginje, ali prav obstoječa draginja kaže, kako pomanjkuje živine, in vrhu vsega je še odprta pot avstrijski živini v druge države. Tako gospodarsko politiko, kakor jo uganjajo v Avstriji, naj vzame vrage!

Poslanec P o v š e je koncem svojega govora v gori omenjeni seji posebno pov-

dargal, da je bodočnost našega kmeta v umni živinoreji, da se mora torej storiti, kar potrebno, za povzdigo živinoreje. To je tudi res. Ali s tem je sam priznal, da je sedaj živinoreje premalo, tako malo je na sploh v Avstriji, da se čuti pomanjkanje povsodi; to pomanjkanje je poleg svetovne konkurence pri nas glavni vzrok draginje.

Treba je pač za sedaj neobhodno odpreti meje za uvoz mesa, ob enem pa naj si bodo dežele in država sveste svoje naloge: dvigniti živinorejo.

Kdor se pri sedanjih razmerah izreka za uvoz mesa iz drugih držav, ta se ne izreka čisto nič proti našemu kmetu. Saj vendar naš kmet čuti draginjo tako, kot drugi sloji. In če proda kako živinčce več kakor bi drugače prodal, ker mesarji in prekupeci že kar pulijo živino iz hlevov, ima za to pa izgubo v kmetijstvu. Živina mu je potrebna. Kaj pomaga našemu kmetu, če proda dražje kako živinčce, ko pa čez čas, ko je rabi, ne more kupiti drugega, ker je še bolj drago, kakor je on svoje prodal. Če pa morda zafrčka tisti denar, potem ima šele lep dobiček! Uvoz zunanega mesa našemu kmetu nič ne škoduje, škoduje mu pa to, da se poklicani faktorji tako presneto malo brigajo za povzdigo živinoreje. Tu nam prihaja v spomin skrb države in dežele za našega kmeta, ko je tako občutno primanjkovalo sene v naši deželi. Pomoč je bila pičla, ničeva. Krme ni bilo, podpore ne, in tako je romalo živinčce za živinčetom iz hleva, in vrnila se niso več v hleve. To je škoda, vidite, tako škodujejo kmetu kričachi S. L. S. in vlada z njimi!

„Slovenska ljudska stranka“, ki hoče zajeti vse sloje, se je postavila v kranjskem deželnem zboru le za en sloj proti vsem drugim, češ, kmet je najgotovejša opora klerikalni stranki, recimo, da delamo zanj; verjeti mora to, ker je že tako nahujskan proti drugim stanovom in ker klerikalci znajo lagati, kako da izborna zastopajo kmetske interese, tudi takrat, ko jim prizadevajo očito škodo.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje).

XXI.

Prosto morje.

Naslednjega jutra sta spravila Johnson in Bell prtljago šotora v šajko: ob osmih je bilo že vse pripravljeno za odhod. Predno so zapustili to obrežje, se je doktor zopet domislil potnikov, katerih sledi so bili našli; to mu je neprestano rojilo po glavi.

So-li hoteli ti ljudje priti do tečaja? Imajo li na razpolago kako sredstvo, da prebrode Severni ocean? ali jih morda še dohitijo na tej novi poti?

Tri dni že ni bilo nobene sledi o njihovi navzočnosti in naj bodo kdorkoli, do Altamont-Harboura niso dospeli. Na to mesto še ni stopila človeška noga.

Doktorja so vedno mučile njegove misli; zato je hotel še enkrat pregledati to okolico in je splezal na grič, ki je bil komaj sto črevljev visok; od tu je lahko pregledal vse južno obzorje.

Prišel je na vrh je nastavljal na oči svoj daljnogled. Kako je ostrmel, ko ni ničesar razločil, ne morda oddaljenih planjav, temveč niti par korakov pred seboj! To se mu je čudno zdelo; še enkrat je poizkusil, potem pa je pogledal daljnogled... Leče ni bilo.

„Leča!“ vzklikne prestrašen.

Umljivo je, kako naglo se je vse razjasnilo v njegovi glavi. Močno je zakričal, tako da so ga čuli njegovi tovariši, ki so se silno prestrašili, ko so ga videli na vse pretege teči z griča.

„No, kaj pa je zopet?“ ga izprašuje Johnson.

Ves upchan ne more doktor izprva nič izpregovoriti. Končno da od sebe pretrgane besede:

„Sledi... stopinje... oddelek!“

„No, kaj?“ de Hatteras, „tujci tukaj?“

„Ne!... ne!“ zanikuje doktor, „leča moja leča mi...“ Pri tem pokaže svoje nepopolno orodje.

„Oh!“ vzklikne Amerikanec, „izgubili ste?“

„Da!“

„Toda, ti sledovi...“

„So naši, prijatelji moji, naši.“ vzklikne doktor. „Mi smo zašli v megli. Hodili smo v krogu in prišli na svoje lastne sledi!“

„Toda, kaj pa ti vtiski od črevljev?“ de Hatteras.

„To so bili črevlji Bella, ki so se mu bile krplje razbile in je brez njih hodil cel dan po snegu!“

„To je popolnoma resnično,“ pritrdi Bell. Zmota je bila tako jasna, da se je vsak zakrohotal, izvzemši Hatterasa, ki pa tudi ni bil najmanj vesel, da je to prišlo na dan.

„Sedaj smo se pa dovolj osmešili,“ reče doktor, ko se veselost malo poleže. „Lepe reči smo domnevali! Tujci na tem obrežju! Vidite, kako je treba preudariti, predno se kaj takega govori! Ker smo se končno v tem oziru otresli strahu, dajmo kar hitro odriniti.“

„Naprej torej!“ ukaže Hatteras.

Četrto ure pozneje je že vsak zasedel svoje mesto na šajki, ki je z razpetim jadrom naglo odrinila od Altamont-Harboura.

Ta morska vožnja se je pričela v sredo 10. julija; potniki so bili zelo blizu tečaja, in sicer so imeli ravno še sto petinsedemdeset milj razdalje. Za slučaj, da bi se na tej točki zemeljske oble nahajala suha zemlja, bi morala biti vožnja po morju zelo kratka.

Veter ni bil močan, toda ugoden, toplomer je kazal 10° nad ničlo; bilo je v resnici toplo.

Šalupa se pri prevažanju ni nič pretresla; bila je v popolnoma dobrem stanu in jo je bilo lahko voditi. Johnson je bil pri krmlu; doktor, Bell in Amerikanec pa so se uravnali med prtljago, ki je bila izložena deloma na krovu, deloma pod krovom.

Hatteras je zavzel svoje mesto spredaj ter zrl proti oni skrivnostni točki, ki ga je vlekla nase z neodoljivo silo kakor magnetni tečaj magnetno iglo. Če bi se prikazalo kako obrežje, je hotel on prvi zavzeti. To čast je tudi po pravici zaslužil.

Sicer je pa opazil, da tvori površje Severnega oceana kratke valove kakor omejena morja. To se mu je zdelo znamenje bližnje suhe zemlje, in doktor je bil v tem oziru z njimi istih misli.

Umljivo je, zakaj je Hatteras tako goreče hrepenel, da bi našel na tečaju suho zemljo. Kako razočaran bi bil, če bi videl ondi morje, kjer bi bil tako potreben za njegove namere košček zemlje, in če bi bil še tako majhen!

(Dalje pride.)

Vsi občutimo tudi na Goriškem nezno draginjo, vsi: kmet in meščan, vsi trpimo pod njo; torej zahtevamo tudi vsi, da se draginja odpravi. Draginja mesa pa se da odpraviti s prostim uvozom iz Srbije in Argentine, samo carina ne sme težiti tega uvoza, ker ljudstvo potrebuje meso po ceni. Kadar bo pa naša živinoreja zadoščala vsem potrebam, takrat pa se ne bo nihče ogreval za zmanjše meso. Takega mnenja so vsi, ki ličejo pošteno pomagati ljudstvu v obstoječi draginji, ali takega mnenja ni in po svojem programu: pomeševanje ljudstva; ne more biti — Stranka Ljudskih Sleparjev!

Rogaški

Tempel
vredn. Diastolna namena
pilača s obilno ogljikovo
kislino. Pospešuje prebavo
in izmenjavo snovi.

Styria
Zelo koncentriran medelina-
ten vreslec, priporočljiv pri
kroničnem ledvičnem kataru,
zaprtju, Brightovih ledicah,
vrtilinskih oteklinah, jetrni
trdnini, slati, mrazovnem
kila boleznih, kataris dihal-
nih organov.

Donati
Zdravilen vreslec najučelje
vseh svoje vrste. Zlasti
uporaben pri kroničnem žre-
vesnem kataru, obštipaciji,
ščitni kamenih, točkah
trganju, sladkovni bolezni.

**Najmočnejši
prirodni vreslec magnezijo-
glauberske soli.**

Zaloga v Gorici pri A. Jerečiču
in A. Seppenhoferju.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Tolmina. (Občinske volitve. — Kaplan in strah ali »Napad na duhovnika«. — Naš brumni poštar.) — Tekoči teden se bodo vršile v Tolminu občinske volitve. Do sedaj so se v našem kraju vedno vršile volitve v miru in v lepi slogi. Odkar je prišel v naš kraj kaplan Tomšič, je zginila sloga med občinarji, ker ta človek je pri nas zasejal razpor in strast med ljudmi. Podnevi in ponoči lazi okoli po vaseh in dela zdražbe med ljudmi.

Pred 14 dnevi se mu je pa pripetilo v Zatočinu nekaj smešnega. Kakor vsaki dan je tudi onega dne šel v Zatočnin vasovat ter je ostal tam do 11. ponoči. Na križpotu pri znamenju pravijo ljudje, da ponoči straši. In strašilo je tudi nekega Zatočninca, ko se je omenjenega večera vračal ob 11. proti domu. Zapazil je neko črno prikazen, ki je stopicala proti njemu. Možno se je ustrašil in smuk za kamenito ograjo. Ko se mu je črna prikazen približala, je vrgel proti nji količek, da se prepiča, ali je prikazen živa ali je le nje duh. Ko je padel količek pred prikazen, se je ta ustavila in mož za plotom je zagrčal. Tedaj se je pa prikazen ustala in zbežala proti Tolminu. Pri begu se je ta prikazen spodtaknila ter se ranila na glavi in na rokah. Še le iz »Prim. lista« se je zvedelo, kdo je bila ta prikazen. Strah, ki se je ustrašil strahu bil je kaplan Tomšič.

On je naznanil v »Prim. listu« svojim devicam in devičnikom, da so ga »liberalci« v omenjeni noči napadli s poleni. Sodna preiskava je pa dokazala, da je kaplan Tomšič grdo nerresnico govoril, kajti pri sodnji je dotični mož, ki se je v omenjeni noči bal prikazni, povedal, kako se je vršil oni nočni prizor in kaplan je ostal z dolgim nosom in načeto glavo.

G. kaplan, ostanite lepo zvečer doma, ne hodite vasovat in delat zdražbo med ljudmi, da Vas zopet kak tak strah ne naneže.

Kot vrednega pristaša ima naš Tomšič med drugimi tudi našega poštarja Laha. Tudi ta človek dela zgago že več let in uganja svoje neumnosti, da so ga sitji že vsi pošteni ljudje. Na pošti se mu ne zljubi sedeti, ker misli, da morajo gošpodične delati tudi zanj. Raje hodi okoli delat zdražbo s tem, da agitira za klerikalno stranko, ker upa, da postane še župan!

Revež ne spozna, da Tolminci ne rabijo za župana človeka, ki je bil v neki krčmi obrčan in ven vržen. Tudi tuk sodnija ima s poštarjem Lahom mnogo

opravila. Svetujemo kaplanu Tomšiču in poštarju Lahu naj nehata z zdražbami, ker drugače poskrbimo, da se jima sedi maslo na glavi.

Vi pa pošteni občani tolminske občine, ne poslušajte zdražbarjev ter volite v obč. zastop. može, ki so vredni Vašega zaupanja!

Dixl.

Iz ajdouskega okraja.

Brje. (Resnica o žici.) — Kdor bere »Prim. list«, ki ima zadnjič dva, tri dopise od tukaj, bi mislil, da bo res sodni dan. Ali kdor pozna našega Jopeta in par čukov, ki tako strašno mrda in tolčejo na pločevino, si ne bo tako k srcu vzel te njih krščanske obzirnosti in prizanesljivosti, ki jo tako širokoustno prodajajo po »Prismojencu«.

Stvar je ta: Sem sta prišla ponovno dva žabeljska frkovca obiskavat svojih par čukov. Vaščani pri Furlanijah, to je fanje, ki so za nja vedeli, so jima na koncu vasi postavili žico in so se tam okrog smijali. Žabeljca seveda potem nista šla v žico, in to je bilo vse. Prizadete nastavljalce se je pač lahko izvohalo, ker je bilo pač vse le šala in opomin, da modrosti žabeljskih čukov ne mara.

Ako bi hoteli fantje ali Sokoli napasti in oškodovati ta dva žabeljska čuka, storili bi bili to prav lahko na samotni kje daleč proč od vasi. Toda to ni prišlo nikomur niti na um, ker Brejci, razum klerikalcev ne poznamo noža in polen in tudi nismo kakor žabeljski čuki, ki so pred nedavnim glasom poročil razbojniško napadli v Žabljah svoje napredne domačine.

Tista strašna žica, polena, kameni, godlja itd., po kateri rije »Prismojenc« poštenjak, ni zadela žabeljskih frkolinov: Še sta zdrava in domovina je srečna! Fantje so ju pustili nedotaknjena in niti s šibo ju niso ošvrkali. Napredna mladina ni za tepež in poboj!

Ker pa je stvar, če morda tudi nerodna šala v preiskavi, čakajmo, naj se dovrši. Kdor je kriv in kolikor je kriv, naj dobi kazni!

Toda bojimo se, če bodo kaznovani, kaj bo potem s »Prim. listom«. Pomislite: Župan Pavlica je bil obsojen v Ajdovščini in Gorici, torej od več sodnikov. Toda »Prim. list« žvižga na te obsedbe, laja na sodnike in jih vedno obdeluje. Kaj bo lahko še delal, ako bi bili taki le mladi, neizkušeni lahkomišeljni fantje kaznovani!?

Sodišče, žandarmerija morajo imeti pač te grozote in strah pred očmi: zakaj vstreči »Prim. listu« to je prva, najvišja in zadnja dolžnost ne samo vsakega človeka, ampak tudi vseh oblastnih!

Čuki — tatčiči. — Ko so se vračali žabeljski čuki iz Rihemberga, pravijo, da so se baliti iti čez Brje, zato so šli bolj po stranskih poteh domov. Toda ob poti so v dveh vinogradih kradli grozdje. V prvem vinogradu jih je lastnik našel. Bomo videli, če bo tudi to tatinsko golazen žandarmerija tako skrbno preiskala! Priče za to dobi pri Sv. Martinu-Brje. Sme čuk že vse na svetu: lagati, klati, krasti in druge enake lumparije vganjati?

Družba sv. Cirila in Metoda.

Koledar družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani za navadno leto 1911. Izdalo in založilo vodstvo. Cena 1 K 20 v. Koledar je sestavljen prav spretno ter prinaša poleg običajnega gradiva tudi mnogo lepega čtiva; med drugim »Slovesko šolstvo ob jezikovni meji na Goriškem« iz peresa učitelja g. R. Orli; sestavek je prav lep. Rodoljub, sezite po koledarju družbe sv. C. in M. Čeden koledar je to, rabite ga in ob enem podprete našo prepotrebno šolsko družbo!

Domače vesti.

Smrtna kosa. — Lahke smrti je umrl v Vipavi g. Janez Dekleva. Pokojnik je doživel visoko starost; dva meseca mu je nedostajalo do 90. leta. V februarju letos je slavil svojo zlato poroko. Do zadnjega je bil še čvrst, živahen. Imel je 16 otrok, od katerih živi 8 sinov in 4 hčere; vsi so dobro preskrbljeni. Sin Josip ima

v Gorici trgovino s stroji. — Naj počiva ranjki v miru, preostalim pa naše sožalje!

Iz sodne službe. — Sodni predstojnik v Trzinu dr. K. Snider je imenovan za sodnega svetnika; ostane pa na svojem sedanjem mestu.

Gosp. Gustav Hrčič je napravil zadnji državni izpit na dunajski zemljud. visoki šoli s prav dobrim uspehom ter s tem pomnožil pičlo število slovenskih gozd. inženirjev. Čestitamo!

Gregorčič-Pajerjeva strahovlada. — Praška »Union« je priobčila dolg članek o dogodkih v goriškem deželnem zboru 5. t. m. rekoč, da so se glede verifikacije volitev iz slov. veleposestva in iz trgov od strani Gregorčičeve zastopala taka pravna naziranja, ki so naravnost v zasmeh našim javnopravnim ustanovam. Večina vstvarja jednostavno vzroke za izključenje, kakoršnih ne pozna volilni red. To je kršenje pravice. Kako čudno je pravno čustvo večine, kaže to, da je večina potrdila poslanca iz trgovske zbornice, dasi je bilo pri volitvah v to zbornico falzificiranih več stotin glasovnic. Tako podpira Gregorčič s svojo politiko laško večino. Način, kakor je postopala večina glede omenjenih verifikacij, je v parlamentarni zgodovini jedin pa jako poučen.

Na tak način obsojajo Gregorčiča povsodi. Dobro pa je poribala »Union« pod nos tudi dičinima sodnikoma Fonu in Stepančiču. Res lepa so njuna pravna naziranja!

Občinske volitve v Št. Petru so se vršile včeraj in danes. Včeraj je volil tretji razred. Zmagali so naprednjaki, ki so dobili 195 glasov, klerikalci 145. Danes sta volila drugi in prvi razred. Baje so zmagali klerikalci z 2 glasovoma večine. V starešinstvu so bili v zadnji dobi sami klerikalci. Danes so strašno delali klerikalci. Dekan je iskal še po Montu glasove in tudi Berbuč je bil prišel pomagat. — Vsa čast naprednim volilcem. Hrabro so se držali! Bliza se čas, ko odklenka klerikalcem v Št. Petru.

Nesramen inzulit na sodnike je zagrešil Gregorčičev »Primorski list«. Zaletel se je v sodnike ter kriči nad njimi, da so liberalci; nato pa navaja grd napad dr. Šusteršiča na sodnike na Kranjskem, češ, to velja tudi za goriške sodnike. Gospodje sodniki, na katere meri Gregorčičev list, ne potrebujejo nobene obrambe v javnosti; poznamo jih za može, ki so vzvišeni nad inzuliti, pa če jih priobči tudi kak Gregorčičev list. Po stališču, katero zavzema dr. Gregorčič glede odgovornosti za vsebino lista nasproti »Soči«, je odgovoren za omenjeni inzulit on, dr. Anton Gregorčič! Njemu sta ljuba seveda le dva sodnika, ta sta dr. Stepančič in Fon, ki vstajata in obsedevata v deželnem zboru kakor ukaže on, ki mu pomagata pri takih nečednih rečeh, kakor je nepotrdiv mandata iz trgov. Ta dva sta velika gospoda in prava sočnika v Gregorčičevih očeh. Ali tako nizdol jima drugi ne bodo sledili.

Slovenski socialni demokratje na Štajerskem — nemškutarji. — Celjski »Nar. Dn.« je priobčil članek »Slovenski socialisti — centralisti«. V tem članku čitamo gledé slovenskih socialnih demokratov na Štajerskem to-le: »Pri nas je izvzemši Celje, Trbovlje in Hrastnik vse, kar se zapiše v socialistično organizacijo, z dušo in telesom prodano nemškutariji. Žalosten primer je tu Maribor z okolico, Ptuj, Štore in Dravska dolina. Poslovni jezik v socialističnih organizacijah je tod nemški, nemški se razpravlja, poje in govori. Deco se tlači v nemške šole — istinito, germanizacija nima v teh krajih boljšega zavveznika, kot je baš socializem. To so neovrgljiva dejstva. Doživeli smo žalostne primere, da so bili takozvani »mednarodni« socialisti bolj zagrizeni nemškutarji kot štajerčijanci ali pa pristni renegati«.

In pri nas? Polasčili so nam že mnogo mnogo slovenskih delavskih družin zlasti v Gorici in Trstu. Kričijo »internacional«, mi smo »internacional«, pri tem pa pozabljajo na svoj materni jezik in se udajajo laščini. Laška peta tlači k tlom slov. socialne demokrate v naših deželah; pod njo pa vpilje: mi smo »internacional«! Pa se ne brigajo za svojo narodnost, dočim se laški soc. demokratje do brdo zavedajo svoje, je kriva posebno

okolnost, da tisti doktorji, ki stojijo v ospredju soc. demokratičnega gibanja, izjavljajo: da jim je narodnost deveta brigala imamo priče za to! Taki može zapeljujejo slov. socialne demokrate v brezničarodnost, katere jih pa vodi v laški tabor! Kakšen škandal je tudi laško petje slov. soc. demokratov po goriški okolici! Zbudili so to petje zopet rdeči voditelji v Gorici. Ti so nesreča za slov. soc. demokrate.

Realka in »Schulverein«. — Čujemo, da bodo hodili realci telovadit pod streho »Schulvereina«. Država najbrže zgradi lepo telovadnico Nemcem in je naj hodijo telovadit tudi dijaki z realke. Telovadni učitelj je neki Nemec, katerega so poklicali v Gorico, kamor importirajo nemške ljudi, kolikor jih le morejo. Na razpolago je bil izboren slovenski telovadni učitelj, toda Slovenec ne sme v Gorico, Nemec mora priti; tako zahteva nemški »Volksrat« in po taki zahtevi se ravna v našem ministertvu. Oni Nemec bo učil telovadbo na realki in na nemški šoli, pri »Turnvereinu« bo pa lahko »Turnwart«. Namen učne uprave je vedno ta, spraviti v službe v Gorici kolikor največ Nemcev, ki imajo nalogo širiti nemško misel in nemško moč po naši deželi. Srednješolski dijak v Gorici naj čuti, da ga uči Nemec, naj čuti, da se uči pod nemško streho in navzame naj se velikega spoštovanja do vsega, kar je nemško; najbolje seveda, če se kar ponemči. — Nemci se širijo svedbo po Gorici v glavnem radi tega, ker laški liberalci, ki danes gospodarijo nad mestom in nad deželo, kar trepetajo pred Nemci ter ne storijo nobenega koraka proti nemški invaziji. Boj proti slov. naprednjakom poznajo, samo ti so jim nevarni, ali Nemcem pustijo vse, kar hočejo. To se bo še bridko maščevalo nad Lahi. Prihodnja laška generacija bo preklinjala sedanje velike laške liberalne politike!

Obrambne naprave na levem bregu Soče pri Zagorju in Zdravščini. — Radi teh naprav sta Lila pri poljedelskem ministru d. žavni poslanec Ušaj in zagorjski župan. Povdarjala sta, da so take obrambne naprave nujno potrebne in v ministertvu so jim zagotovili izdatno pomoč. — V vsakemu zasedanju deželnega zbora se je votiralo velike svote za obrambne svrhe ob Soči v Furlaniji, ali vsa ta dela ne izdajo nič, vedno se ponavljajo prošnje za nova obrambna dela. Lepi tisočaki so bili izdani brez uspeha. Treba pač izvesti regulacijo Soče pa prav, ne tako, kakor so svoj čas hoteli v deželnem odboru: istočasno se izvrše vsa potrebna obrambna dela, potem ponehajo take večne prošnje in tožbe, da dela reka toliko škodo v nižini; potem ponehajo tudi izdatki, katere se sedaj zametava za nasipe in razna »obrambna dela«, ki ne izdajo nič. Poklicani faktorji naj se torej najgorkeje zavzamejo za pravo regulacijo Soče od izvira do zaliva!

Sprememba glede mature. — Dozdaj so pismeno maturo na gimnaziji delali tudi tisti dijaki, ki so dobili za drugi tečaj 8. razreda nezadostno spričevalo. Z odlokom naščnega ministertva se ima odslej razredovanje za 2. tečaj 8. razreda pred početkom pismene mature zaključiti in se dijaki z nezadostnimi tečajnimi spričevali ne smejo pripustiti k pismeni maturi.

Samomor vojaka. — V nedeljo zvečer se je obesil na dvorišču ob telovadni drog v domobranski vojašnici vojak-novinec Anton Dernovšek, doma iz Medvod na Kranjskem. Baje so ravnali prestrogo z njim. Ob 6. zvečer ga je zapodil neki šarž iz »kantine«; Dernovšek je iskal puško nekaj časa, na to pa je vzel vrstico od puške ter se obesil. Pravijo, da so šarži skoro sami Nemci, ki delajo p. ardo z vojniki ter da je tudi med častniki kak višji, ki nima nič srea za ubogega vojaka.

Obiskovalec trga za zelenjavo v Gorici nam poroča, kako je mučno videti tam čela rešeta malih ptičkov, kakor liščkov, ščinkovcev, čizkov in drugih ptič-pevk v nakup. Naš dopisnik pravi: Človeku se v srce smilijo te male nedolžne ptičice, ki so nas še pred kratkim veselile s svojim ljubkim petjem. Po drugih deželah pazijo, da se vzdržujejo ptič-pevke, zakoni so tu v varstvo takih ptičkov in ti zakoni se izvršujejo, ali pri nas jih nosijo pa na trg! Je že tako, da mora biti v Gorici tudi na trgu vse narobe!

Neznani človek je umrl v tukajšnji bolnišnici. Star je okoli 50 let. Pripeljali so ga iz Kojškega, kjer se je opil in padel ter se nevarno poškodoval. Za temi poškodbami je umrl.

Dvalndvajsetkrat kaznovan. — Leta 1879. rojeni Teofil Bon iz Škocjana je bil obtožen tatvine, in sicer da je ukradel v cerkvi v Turjaku nekaj dragocenosti nad 50 K vredne ter da je hotel vkrasti tudi iz pušice za milodare. Nekatere priče so trdile, da je hodil Bon okoli cerkve, videl ga je tudi mežnar, ki je potem zapazil v cerkvi, da manjkajo neke reči. Bon je tajil vse ter rekel, da je bil prišel v Turjak iskat delo. Ko so ga aretirali, niso našli pri njem ničesar za Turjaške cerkve. Bon je bil že 22 krat kaznovan, največ radi tatvine. Ker se mu tatvina v turjaški cerkvi ni mogla dokazati, ga je sodni dvor oprostil obtožbe.

Slovenski Garibaldinec. — V Turjaku v Furlaniji je umrl v starosti 71 let Josip Mrevlje, ki se je bojeval leta 1860. v Garibaldijevih vrstah. Družine Mrevlje se nahajajo v Vipavski dolini, so pa tudi v Fari in Turjaku, kjer so seveda potujčene.

Amaterfotograf! — Ker je amaterfotografija dandane med Slovenci že zelo razširjena, a posamezni amaterfotografi ne stojijo v nikakem stiku med seboj, sestavil se je pripravljani odbor v Ljubljani z namenom, ustanoviti društvo, katero bi dajalo priliko posameznikom se na tem polju izpopolnjevati. Namen društva naj bi bil gojiti, širiti, izpopolnjevati in pospeševati v umetniškem in znanstvenem oziru fotografsko umetnost. Prosi se tedaj vse one, ki se za stvar zanimajo, dame in gospode, v Ljubljani in izven Ljubljane, da blagovolijo na spodaj označen odbor naznaniti svoje naslove v svrhu sestave event. osebnih vabil k sestanku. Dobrodošli so tudi vsaki nasveti, ki se naj pošljijo odboru na katere se bodo isti po možnosti ozirali in jih upoštevali. — Prijave in dopise je pošiljati na naslov: Pripravljani odbor kluba slov. amaterfotografov v Ljubljani. Pripravljani odbor.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Tukajšnja tvrdka J. Medved je izbrala po velikomestnem običaju nekatere tedne, v kojih se bo prodajalo blago po izredno nizkih cenah. Opozarjamo, da se nudi ta prilika že v tem tednu in sicer za čevlje in klobuke v trgovini »Oho«. O podrobnostih se lahko vsak prepriča pred izložbo.

Okrožnica vsem županstvom. — Za pospeševanje pridelovanja krme na stalnih, umetnih, suhih, namakanih in na travnikih v obče, smatra deželni odbor potrebno, poslužuje se izdatnega prispevka dovoljenega od poljedelskega ministerstva, nuditi potrebnim kmetovalcem za nabavo tu navedenih predmetov sledeče olajšave.

- 1) brane za izruvanje mahu se nabavijo s popustom 20%;
- 2) za nabavo superfosfata 12 14 se dovoli 20% popusta na lastni ceni;
- 3) za nabavo 40% kalijeve soli znaša popust 20%;
- 4) za nabavo krmskih semen znaša popust 30% od lastne cene.

Potrebnim kmetovalcem, ki želijo uživati te olajšave se pozivljajo, da predložijo neposredno na deželni odbor naslovljene prošnje potom dotičnega županstva do 15. novembra 1910. Pri tem pa morajo natančno označiti predmet (kakovost in množino), ki ga hočejo dobiti.

Za nakup bo skrbel deželni odbor, čim se bo priglaševanje zaključilo.

Interesantom pa naj služi za navodilo, da se bodo upoštevale — ker je visoka vlada dovolila podporo izključeno za pospeševanje pridelovanja krme — samo prošnje, ki se nanašajo na izboljšanje travnikov.

Vsak prestopok zoper določeno rabo gnojil bo imel za posledico izgubo nudenih olajšav, in bo toraj moral prestopnik povrniti dovoljeno znižanje.

Kmetovalci, ki bo njih prošnji deželni odbor ugodil, se bodo obvestili pravočasno. — Deželni odbor.

Kmečka posojilnica in hranilnica v Opatjensku vabi svoje člane k izrednemu občnemu zboru dne 6. novembra 1910. ob 2 1/2 popoldne v zadržnih prostorih.

Dnevni red: Volitev predsednika načelstva.

Načelstvo.

V ladjedelnici v Trzinu izdelujejo sedaj velikanski parnik za »Austro-Amerikano«; ko bo gotov, bo to največja ladja avstroogrške trgovske mornarice. V delu je tudi parnik s 7000 t nosilne zmoglosti za tvrdko Premuda v Trstu. — Parobrodno društvo »Istria-Trieste« je naročilo sedaj v omenjeni ladjedelnici parnik za potnike in sicer za brzopot med Trstom in Puljem. Izgotovljen bo do maja 1911; izdelan bo iz jekla, dolžnosti bo 167 čevljev, 22 širokosti in globočine 11,8; hitrost 14 morskih milj na uro. Krov za promenado bo krasen, splohi bo parnik v vsakein oziru čisto modern.

Odpremljanje poštnih pošiljatev iz Avstrije v Bosno. — Ker se še često sliši pritožbe radi tega, da se omoti iz Avstrije v Bosno le »via mare« odpravljajo in radi tega z občutnimi zamudami na naslovne kraje dospavajo, se zainteresovanim trgovskim krogom in strankam ponovno naznanja, da se, kakor je bilo v tozadevnem svojedobno izdanem razglasu izrečno omenjeno — pošiljatev omotov, kakor tudi pisma z napovedano vrednostjo iz Avstrije v Bosno-Hercegovino običajno odpravlja čez Dalmacijo s pomorskimi poštami, katera pot naravno zahteva daljšo prevoževalno dobo kakor ona čez Ogrsko, da pa je odpošiljateljem slobodno pri omotih in pisnih z napovedano vrednostjo naslovljenih v Bosno-Hercegovino pri katerih žele hitrejši prevoz, zahtevati odpremljenje »Čez Ogrsko«. V ta namen mora odpošiljalec pri omotih toliko na spremnici, kakor tudi na omotu samem, pri pisnih z napovedano vrednostjo na pismu pristaviti opazko »via Ogrsko«.

Prememba voznega reda v področju c. k. državno železniškega ravnateljstva v Trstu. — S 1. novembrom t. l. se uvede na progi Červinjan-Belvedere, sledeče premembe voznega reda. Vlak šte. 1855 (iz Červinjana ob 2. uri 25 min. popoldne, v Gradež o. p. ob 3. uri 8 min. popoldne) se opusti, in nadomesti z vlakom šte. 1853, ki ima zvezo iz Trsta in Gorice (iz Červinjana ob 11. uri 40 min. popoldne, v Gradež o. p. ob 12. uri 23 min. popoldne).

Nadalje se spremeni vozni red vlakov šte. 1857 in 1858 kakor sledi: Vlak šte. 1857, iz Červinjana ob 8 uri 18 min. zvečer v Gradež o. p. ob 8. uri 57 min. zvečer. Vlak šte. 1858 iz Gradeža o. p. ob 9. uri 53 min. po noči.

Proga Kanfanar-Rovinj s 1. novembrom 1910: Vlak šte. 441 (iz Kanfanara ob 6 uri 13 min. jutraj, v Rovinj ob 6 uri 55 min. jutraj) in šte. 442 (iz Rovinja ob 7. uri 20 min. jutraj, v Kanfanar ob 8. uri 9 min. jutraj) se opustita in nadomestita z vlakoma šte. 444 (iz Rovinja ob 11. uri 10 min. popoldne, v Kanfanar ob 11. uri 59 min. popoldne) in šte. 445 (iz Kanfanar ob 12. uri 40 min. popoldne, v Rovinj ob 1. uri 32 min. popoldne). Proga Ljubljana-Kamnik s 15. novembrom 1910. Vlak šte. 2157 bo iz Ljubljane d. k. minut prej odpeljal, namreč ob 7. uri 10 minut zvečer in došel v Kamnik ob 8. uri 19 min. zvečer. V Trstu, meseca oktobra 1910. C. k. državno železniško ravnateljstvo.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejme se: 1 kontorist, 2 potnika, 7 pomočnikov mešane stroke, 1 pomočnik železniške stroke 6 pomočnikov manufakturne stroke, 3 pomočniki specerijske stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 2 kontoristini, 3 prodajalke, 7 učencev, 1 učenka. Službe išče: 3 knjigovodilji, 2 kontorista, 3 poslovodilji, 3 potniki, 19 pomočnikov mešane stroke, 10 pomočnikov manufakturne stroke, 12 pomočnikov specerijske stroke 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 5 kontoristini, 7 blagajničark, 9 prodajalk, 6 učencev, 3 učenke. — Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Politični pregled.

Tržaški deželni zbor je sklican na dan 27. t. m.

Iz delegacij. — V vojnem odseku je Montecuccoli ponovil v glavnem svoj ek-

spis. Ono upravo radi gradnje 2 dreadnoughtov, omenjal, da za potrebna kulturna podjetja ni denarja per predlagal resolucijo, naj se avstrijska vlada obrne do italijanske, da se dogovorita za opustitev nadaljnjega oboroževanja!

Vprašanje vodnih cest. — Finančni minister Bilinski je v klubu poljske demokratske levečice ponovil svojo že prej podano izjavo, da vladi ni mogoče izvesti zakonov iz leta 1901 glede vodovodnih cest. Načelnik kluba dr. Lev je izjavil, da se morajo vodne ceste na vsak način izvesti in da bo klub stavil tozadevne predloge plenarnemu zborovanju vseh poljskih poslancev.

Razne vesti.

Argentinsko meso v Trstu so začeli prodajati v nedeljo. Meso so prodajali po K 128 sprednje dele in po K 160 zadnje dele. Prodajali so do 11. ure dop., ostalo meso so prodali včeraj. Vsega mesa je bilo za Trst pripuščene 1000 kg. Pravijo, da je meso dobro, le malo bolj mastno je.

Stanje srbskega prestolonaslednika se boljša. Prof. Chvostek je odpotoval iz Belegrada.

Akad. društvo »Slovenija« na Dunaju si je izvolilo za zinski tečaj 1910/11 sledeče vodstvo: Predsednik iur. Stanko Virant, podpredsednik iur. Radovan Brenčič, tajnik med. Vekoslav Košir, blagajnik iur. Juri Štempihar, knjižničar med. Lofze Zbačnik, gospodar iur. Anton Kodor, arhivar iur. Rude Trošt, namestnika iur. Jože Rus in iur. France Zdošek. Pregledniki med. Mirko Černič, med. Ivan Raišp, iur. Ivan Sajovic.

Protj analfabetstvu na Hrvaškem. — Ban Tomašič je odredil, da se nakaže 300.000 K podpore v namen, da se napravi tečajji za pouk analfabetov, katerih je na Hrvaškem seveda obilo. Banov čin je res nekaj lepega, samo če se tudi izvrši, če ne bo služil le sedaj v volilne svrhe!

Irredentovska razstava bo v Turinu. Otvorijo jo prihodnji mesec. Priredi jo društvo »Trento e Trieste«. Nacionalne in irredentovske fotografije bodo na razstavi. Gotovo jo poseti obilo neodrešencev iz Avstrije.

Kotiček za zrakoplovce. — Na Vysočanskem polju pri Pragi se vrše vzleti. Zablantnik je ostajal 16 minut v zraku in dosegel višino 400 m. — Zrakoplov »Hildebrand« je pa pri svojem vzletu iz Berlina padel v Severno morje. Tri pasazirje je rešil parnik. — Stotnik Macist se je vzdignil v Donai na Francoskem s svojim letalnim zmajem, kakor je sam imenoval svojo iznajdbo, padel in se ubil. Njegov letalni stroj je popolnoma razbit.

Znati je treba! — Lansko leto sta prišli v londonsko gledališče Prince of Wales k predstavi dve dami z velikanskimi klobuki. Za njima sedeči gospod se je začel jeziti, zahteval, naj odstranita klobuke, gledališni ravnatelj Curzon je posredoval in ko se nista hoteli udati dami, ju je kratko malo vrgel iz gledališča. Dami sta ga tožili radi razžaljenja in dejanskega napada in ravnatelj Curzon je bil oproščen. To je bila seveda velikanska reklama za njegovo gledališče. Sedaj pa toži ena dama ravnatelja za 3600 K, katere ji je obljubil. Ravnatelj, obe dami in gospod, ki je sedel za njima, so bili vsi zmenjeni. Ravnatelj jim je obljubil denarno svoto, katere pa kakor se vidi še ni plačal. Ta dogovor bo najbrže zopet reklama za gledališče.

»Slovenski Mir« se imenuje nov ruski list, ki so ga začeli izdajati mladi književniki v Petrogradu. Smer lista je medsebojno spoznavanje slovenskih narodov. Opozarjamo slovenske književnike, da bi potem tega lista seznanjali rusko publiko z bogato moderno književnostjo Slovencev. Za leto 1911 pripravlja ta list izdajo srbsko-hrvatske antologije. Ali bi se ne moglo delati na to, da bi se to izdalo delo skupno s Slovenci?!

Nov slovanski dnevnik v nemškem jeziku. — Te dni ima iziti na Dunaju nov slovanski dnevnik in sicer v nemškem jeziku. — Naslov mu bo »Slovisches Tagblatt«. Ustanovilo ga je nekaj slovanskih rodoljubov in rodoljubkinj. List bo nestrankarski, ampak bo samo gojil in varoval skupne slovanske koristi. List bo stal za Dunaj 1 K., za provinco 1,20 K, za tujino pa 1,80 K na mesec. Kdor

se hoče naročiti na list, naj se obrne do upravnistva, ki se nahaja na Dunaju IX/1, Thurngasse Nr. 8, Tur. 4.

Denarno pismo izginilo. — Iz Lvovske glavne pošte je izginilo denarno pismo 10.000 K. Vršni se preiskava.

Velike ustanove Avstrije. — V Würshofnu na Bavarskem je umrl Josip Trič iz Prage. Zapustil je kapitala 460.000 K za tri ustanove za slepe, umobolne in slabotne. Letne obresti se porabijo za 36 štipendijev po 500 K. Svojo vilo pri Meranu je določil za azil.

Letošnje Nobel-darilo za medicino, v znesku 193.360 frankov, je dobil profesor fiziologije, dr. Albrecht Kossel v Heidelbergu. Prof. Kossel je neumoren raziskovalec in velik učenjak. Spisal je že mnogo medicinskih knjig.

Velikanska devfravdacija v Berlinu. — Solastnik znane berlinske knjigarne Fr. Volkmar, Otto Cyriacus je vtekel. Defravdiral je 800.000 mark. V prihodnji noči se je ustrelil v nekem hotelu.

Obupen korak matere. — Žena dninarja Kresa na Dunaju se je vrgla s svojjo 3 letno hčerko Viktorijo iz tretjega nadstropja. Obe sta se ubili. Vzrok večer prepir med obema zakonskima.

Princ Francis Teck, brat angleške kraljice, je umrl na pljučnici. Igral ni nobene posebne vloge. Služil je le pri vojaki.

Dragocena podoba ukradena. — Iz umetniške galerije grofa Branickega v Varšavi je ukradena delo slavnega slikarja Rembrandta. Slika je predstavljala starčovo glavo. Njena umetniška cena je znašala 40.000 rubljev (98.200 K).

Dr. Crippen obsojen na smrt. — Vsi se še dobro spominjajo, kako je umoril v Londonu ameriški mazač dr. Crippen svojo ženo, igralko, kako jo je razmesaril, in njene ostanke v kleti z apnom polil, kako je vtekel s svojo ljubico, stenografistko, ki je bila preoblečena v fanta in kako so ju zasledili detektivji potom brezžičnega brzjoava na ladiji. Vse to se bere kakor kak kriminalen roman. Zadnje poglavje je seveda zelo tragično. Porota je obsodila dr. Crippena na smrt. Vzeto mu je pa tudi upanje na pomiloščenje.

Henry Dunant. — Henry Dunant, ustanovitelj Rdečega križa, odlikovan z Nobelovim darilom je umrl v bolnišnici v Heideni na Švicarskem. Tak dobrotnik človeštva je živel dolgo časa v pomanjkanju, dokler ga ni rešil neki švicarski pisatelj pozabnosti. Nemški cesar in ruski car sta mu nakazala letno penzijo.

Policija v Devinu na Nemškem. — Policija v Devinu se je že del časa zanimala za svobodno mladinsko gibanje. Na neko tako zborovanje je prišlo pet tajnih policistov, ki so celo enemu govorniku odvzeli besedo. Prejšnjo nedeljo je bilo napovedano zopet zborovanje z zanimivim predavanjem »O boju kmetov proti kralju«. Zopet je bilo na zborovanju vse polno redarjev, ki so pa morali oditi praznih rok in z dolgim nosom, kajti predavatelj je pojasnjeval šahovo igro in posebno boj kmetov proti kralju. Tako se je društvo temeljito maščevalo za policijske šikane pri prvem zborovanju.

Samomor morilca. — V St. Pöltnu na Nižje Avstrijskem so vlovili roparskega morilca Henrika Dicka, ki je v Norimbergu umoril in oropal svojo ljubico. V zaporu ni zaužil nobene hrane skozi 8 dni, umetna hranitev je bila nezadostna in tako je umrl Dick vsled lakote.

Književnost.

Ljudska knjižnica. Izdaja Vekoslav Spindler, urednik v Celju, III. in IV. zvezek. **Higijena na kmetih.** Po dr. E. Feltgena knjigi Landhygiene priredil M. C. Cena 1 K 20 v, po pošti 1 K 30 v. Lepa, priporočljiva knjiga.

Več luči! Poljudna zbirka potrebnih, poučnih, zabavnih in aktualnih spisov za slovensko mladost. 7. snopič: **Strašna grozodejstva v samostanu Čenstohovskem.** S tremi slikami. Cena 20 vinarjev. To je res lepa zbirka zelo aktualnega čtiva za ljudstvo. Grozodejstva v samostanu Čenstohovskem so popisana točno in poučno. Naj le sežejo po knjižici vsi, ki se hočejo prepričati, kaj se je godilo v katoliškem čenstohovskem samostanu.

Vse tu navedene knjige se dobivajo tudi v knjigarni v Trgovskem Domu.

Poživilja tok krvi,
delovanje živcev, utrjuje kožo
proti prehlajenju.

Izvrstno za umivanje glave, ust in
obraza. Izborno sredstvo proti
zobobolu.

FRANCOSKO ŽGANJE „DIANA“

Vaš zdravnik

vam priporoča francosko žganje „Diana“,
ker je prepričan o velikih prednostih
tega žganja za disinfectiranje ust in
osvežujočega upliva na kožo, ki ga
povzroča dodatek Mentola. Glavna snov
franc. žganja „Diana“, je dvakrat des-
tillirano vinsko žganje.



Pri nakupu pazite na znamko. Vsaka
steklenica nosi na zamašku in na
plombi vžgano gorenjo varstveno
znamko.

Domači prijatelj

v pravem pomenu besede, je francosko
žganje „Diana“ in to vsled svoje osve-
žujoče moči, nizke cene in vsestranske
porabnosti.

CENE: 1 mala steklenica . K — 50
1 srednja „ 1.20
1 velika „ 2.40

Prodaja se v vseh trgovinah na drobno
Kjer bi se ne dobilo, naj se obrne na
„Diana“, izdelava franc. žganja družba
z. o. z. Dunaj, 1., Hohenstaupfeng 30.

Zagrebski
franck
kot tovarniško znamko
priporočujemo **najboljši** pridatek
kat priznane za kavo!

Vaša žena
bo sila zadovoljna, če ji preskrbite
Pilnäckovega specialnega
toaletnega mila
„LANOL“

ki ustvarja in ohranjuje krasno in zdravo
poli.

LANOL se dobiva v Gorici pri sle-
dečih tvrdkah: Toroš Drobnič in drugi,
Ivančič & Kurinčič, Fran Novak in na Jese-
nicah pri g. M. Šinkar.

Edini izdelovatelj **J. Pilnäckek, c.**
in kr. dvorni zalagatelj stara čisto
češka tovarna za toaletno milo, parfume,
voščene in povoščene sveče za
cerkve, stearinove in pe afinov sveče
za domačo rabo, Králové Hradec, Češko.

Edina slovenska kislá voda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana
med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izbornó zdravilo

za katarje v grlu, pljučih, želodcu in črevesih,
za želodčni krč, zaprtje, bolezni v led-
vicah in mehurju ter pospešuje tek in pre-
bavo. Tolstovrška slatina ni le izbornó
zdravilo, temveč je tudi osvežujoča

namizna kislá voda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi
v. Inomostu 1896 in na higijenični razstavi
na Dunaju 1899.

Naroča se pri oskrbnístvu Tolstovrške
slatine, pošta Guštanj (Koroško), kjer
se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene

Slovinci! Svoji k svojim! Zahtevajte
povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slo-
venska gostilna naj ima le edino slovensko
kisló vodo.

Valerij Simčič — Dobrovo

pekovski mojster

priporoča cenj. gg. obmejním gostil-
ničarjem svoj izvrsten kruh in
razno drugo pečivo.

Cene konkurenčne. Izdelek čist in dober
Postrežba strogo slovanska.

Ustanovljena tvrdka 1866.

J. Drufovka — Gorica

Gosposka ulica 3.

Tovarniška zaloga usnja ter po-
trebščin za čevljarje. — Usuje za
sedlarje in knjižgoveze i. t. d.

Lastna strojarna v Černičah.

Odlikovana tovarna nadplafatov.

Elvira Kopriva si grofa je vzela,
če ravno ni vinarja dote imela,
nje dote edina so bile samo:
presrčkane noge in čevlji

Na prodaj je

1 par mladih, močnih konj

za težko vožnjo.

Barve je eden črnikaste drugi pa
pramaste. Teža 5½ in 6.

Več se izve pri lastniku: Dekoslavu
Lokarju v Ajdovščini.



M. Šuligoj,

urar

v Gorici, Via della Barriera šte. 43
(pri državnem kolodvoru)

priporoča slav. občinstvu svojo zalogo
švicarskih žepnih in stenskih ur, šival-
nih strojev vsakovrstnih sistemov, dvo-
koles „Puch“, „Steierwaffenrad“ itd.
Zastopstvo tovarne orkestrijonov
in gramofonov.

Vse pod večletno garancijo.

„OHO!“

P. S. — Tvrdka J. Medved plača za vsako novo,
odobreno kitaro o čevljih 20110* 20 vin. „družbi sv.
Cirila in Metodá“. Dijaki dobe nagrado izplačano.

Ceniki jedil in pijač

— za gostilničarje —
se dobé v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
po 20 vin. komad.



Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno
mizarско in tapetarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo,
ogledal, slik, okvirjev, stolic. itd. ter vse
potrebno za hišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice šte. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z
enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojil-
nica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na var-
ščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6%.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 1891 z deleži v znesku
85 374 kron. — Hranilne vloge: 1.054 661.17. Posojila:
1.643 638.—. — Rezervni zaklad: 91.740.59. — Vrednost hiš:
354 416 72.